

ת"פ 62825/06/15 - מדינת ישראל נגד דניאל מנגיסטו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62825-06-15 מדינת ישראל נ' מנגיסטו
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניאל מנגיסטו

הנאשם

ב"כ המאשימה: גב' ספיר מרדכי, מתמחה

ב"כ הנאשם: עו"ד אלכס גפני

הכרעת דין

כללי

1. הנאשם מואשם בעבירות של תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), גרימת חבלה ברשלנות, לפי סעיף 341 לחוק, והתנהגות פסולה במקום ציבורי לפי סעיף 216(א)(1) לחוק.

על פי המיוחס לו בכתב האישום, ביום 15.7.14, סמוך לשעה 22:00, שהה הנאשם במרכז העיר ירושלים בעת שהיה בגילופין. בעת ששהה בסמוך לבית הקפה "בייגל סטורי" הניף הנאשם את ידיו לעבר העוברים ושבים ולאחר מכן הרים בקבוק זכוכית ויידה אותו בעוצמה לעבר השלט של בית הקפה. כתוצאה מיידוי הבקבוק הוא התנפץ ורסיסי זכוכית פגעו בנעמי דינביץ', מלצרית בבית הקפה, ונגרמה לה חבלה ונפוחות במצחה. השוטרים לירון רובין ומאור סבג הבחינו במתרחש וניגשו אל הנאשם על מנת לרסנו. כאשר הודיעו השוטרים לנאשם על מעצרו הוא השתולל, התנגד למעצר, נופף בידיו ורגליו, צעק בקול רם ושיגר אגרופים ובעיטות לכיוון פניהם ובטנם של השוטרים. לאחר מעצרו, המשיך הנאשם בהתנהגות פרועה, השתולל וצעק בקול רם וירק לעבר השוטרים.

2. תשובת הנאשם לאישום ניתנה ביום 14.2.16. הנאשם אישר כי שהה באזור האמור, כפר בכך שהניף ידיו ויידה בקבוק זכוכית לעבר שלט בית הקפה ולדבריו היו לידו אנשים נוספים והם אלה שהשתוללו והתפרעו במקום. היה דין ודברים בין הנאשם לאנשים אלה ואז הגיעה משטרה השוטרים היכו אותו וריססו בעיניו גז מדמיע. הנאשם הודה כי צעק אך כפר בכל היתר.

3. מטעם התביעה העידו השוטרים לירון רובין, משה חזי ומאור סבג, העדה נעמי דינביץ' והוגשו הודעות הנאשם במשטרה ובמח"ש, צילום החבלה שנגרמה למתלוננת וזכ"ד שכתב השוטר זקי אילו. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו והוגש מזכר שערך השוטר משה חזי.

הראיות

4. סמ"ר לירון רובין שירת כשוטר יס"מ בעת האירוע. העד תיאר כי ביום האירוע היה בתפקיד יחד עם השוטר מאור סבג ברחוב ריבלין. הנאשם התחיל להשתולל ולצעוק וזרק בקבוק לכיוון האנשים שהיו במקום, והבקבוק התנפץ. הם זיהו את הדבר, רצו אליו והזדהו כשוטרים. הנאשם צעק והשתולל והם הודיעו לו שהוא עצור. תוך כדי שהודיעו לו על מעצרו, הנאשם בעט בו ונתן לו מכות אגרופ לכיוון מרכז הגוף והפנים. בעקבות זאת השוטר מאור הפיל את הנאשם לרצפה וגם בתוך כך המשיך הנאשם להשתולל. מפיו של הנאשם נדף ריח אלכוהול והוא צעק בצעקות "לא רגילות", כלשונו. מאור שם על הנאשם את ברכו כדי להשתלט עליו, הוא עצמו תפס את הנאשם בשתי ידיו, הניח עליו אזיקים והוביל אותו לתחנה. לאחר המעצר הנאשם ירק עליהם והמשיך להשתולל ולצעוק גם בתחנה. העד השיב בחקירה נגדית כי לא ראה במקום את השוטר זקי אילו, למרות שזקי אמר שהוא עזר לו לאזוק את החשוד, בנוסף, לא ראה אם מישהו נפצע, ואמר כי היו המון אנשים במקום. העד לא ידע לומר מי האדם הנוסף שנעצר ברחוב יפו 34 ולא שמע את שמו של קבדו בלאי.

5. רס"ל מאור סבג תיאר כי ביום האירוע, שהיה יום חמישי בשבוע, היה ריבוי מבלים ברחוב ריבלין. הוא היה במקום יחד עם שותפו לירון, וראה בעצמו את הנאשם זורק בקבוק זכוכית שהתנפץ ליד המסבאה. במקום הייתה נפגעת שהראתה לו את הפציעה שלה, והובאה לאחר מכן לתחנה. הוא ולירון ניגשו לנאשם והודיעו לו על מעצרו. הנאשם השתולל בצורה בלתי מובנת, שלח ידיים עם אגרופים ופגע בשוטרים וכן ירק לכיוונם. תחילה לא הצליחו להשתלט עליו ועל כן עשו שימוש בכח כדי להשכיב אותו על הרצפה ולאזוק אותו. העד תיאר כי הנאשם היה שיכור ונדף מפיו ריח של אלכוהול. למקום הגיעה ניידת משטרה שהובילה את הנאשם לתחנה, וגם הוא ולירון רכבו לתחנה על האופנוע. גם בתחנה הנאשם התנהג בצורה פרועה צעק, השתולל וקילל את השוטרים. לדבריו, טרם זריקת הבקבוק במקום הייתה המולה, והוא הבין כי הנאשם היה מעורב בקטטה. העד לא זכר אם השוטר זקי אילו נכח במקום או אם סייע לו לאזוק את הנאשם, ואמר כי יתכן שזקי הגיע למקום האירוע לאחר שהוא דיווח בקשר על הקושי להשתלט על העצור. העד לא זכר גם האם במקום היה מאבטח שהכה את הנאשם, ואמר שהוא עצמו לא חבר לאף אחד, ואמר כי לא ראה אף אדם יחד עם הנאשם.

6. דו"ח הפעולה שערך רס"ר זקי אילו (ת/4) הוגש בהסכמה. יש לומר כי עד זה לא נכלל ברשימת העדים שבכתב האישום, ודו"ח הפעולה שערך לא היה בחומר החקירה שעמד לעיון ב"כ הנאשם עם הגשת כתב האישום. נטען על ידי ב"כ המאשימה, כי סמוך לפני הדיון שנקבע לשמיעת ראיות ליום 26.3.17, במהלך ריענון הזכרון של העדים, עלתה אפשרות קיומו של דו"ח כזה. היא פנתה ליס"מ, שהיא היחידה שבה משרתים עדי התביעה לירון רובין ומאור סבג, ולאחר חיפוש בארכיב, נמצאו דו"חות פעולה שלא היו ממוחשבים, האחד של השוטר מאור סבג, והשני של רס"ר זקי אילו.

מתוך הדו"ח עולה כי ביום האירוע, סמוך לשעה 22:06, קיבל אילו קריאה מהשוטר מאור סבג להגיע למקום האירוע

על מנת לסייע בביצוע מעצר. הוא הגיע למקום יחד עם שותפו, ובמקביל התקבל אירוע מוקד 166 בו נמסר על תקיפה באותו מקום. כאשר הגיע למקום הבחין בנאשם כבול באזיקים והשוטרים מאור סבג ולירון רובין מרתקים אותו לרצפה כאשר הוא צועק ומשתולל, ומפיו נודף ריח של אלכוהול. הוא סייע להם להכניס את העצור לניידת משטרה שהגיעה למקום. הוא פגש בנעמי דינביץ', והבין ממנה ומהשוטרים, כי הנאשם זרק לעברה כוס זכוכית, והפנה אותה לתחנת המשטרה על מנת שתגיש תלונה. לאחר מכן הבחין בשוטרת סיור בלוויית אדם נוסף ממוצא אתיופי. המתלוננת הצביעה עליו ואמרה כי גם הוא היה בקטטה שהייתה במקום. הוא ערך בירור עם השוטרת והתברר כי אותו אדם ששמו בלאי קבדו, הוא שהתקשר למשטרה ופתח את האירוע. לנוכח הזיהוי הספונטני של המתלוננת הו החליט לעכב גם את בלאי קבדו לתחנה, וגם הוא נראה שיכור, נדף מפיו ריח של אלכוהול ולא ענה לשאלות שנשאל לעניין. כשהגיע לתחנה הנאשם שכב על הרצפה במסדרון כשהוא צועק ומשתולל, והוא סייע לו והוביל אותו לעבר ברז מים בשירותים על מנת שישטוף את פניו. בשלב זה הנאשם ישב על הספסל ליד בלאי קבדו והמתין לחקירתו.

7. נעמי דינביץ' עבדה כמלצרית ב"בייגל סטורי" במועד האירוע. ביום האירוע, סמוך לשעת הסגירה הייתה מחוץ לחנות וטאטאה. היא ראתה ושמעה צעקות של ריב בין אלי, מאבטח של מסבאה סמוכה, לבין אדם שישב עם חבר שלו ונראה כמי ששתה הרבה, "מסטול לגמרי", כלשונה. המאבטח אמר לאותו אדם כי הוא צריך לקום מאחר ולא הזמין משהו מהמקום והאדם אמר לו "סבבה, סבבה". לאחר כ- 20 דקות שמעה צעקות ואת המאבטח אומר לאותו אדם לקום, הבחור קילל אותו, התחילו מכות, ולפתע אותו אדם זרק על הקיר שסמוך למקום שבו היא עמדה כוס של ליטר בירה אשר לקח משולחן אחר. הכוס התפוצצה ורסיס ממנה פגע במצחה של העדה וגרם לה לחבלה. תמונת החבלה, הניכרת בברור על מצחה של העדה, הוגשה כראיה. אלי ניגש אליה ושאל מה קרה והיא, שסבלה מכאבים, נכנסה לתוך המסעדה ולא ראתה את המשך הקורות את אותו אדם. לאחר מכן היא נלקחה לתחנת המשטרה, שם פגשה באותו אדם שזרק את הכוס. בתחנת המשטרה הוא קילל את השוטרים. העדה הצביעה באולם על הנאשם כמי שזרק את הכוס ובחקירה נגדית השיבה, כי יחד עם הנאשם היה אדם נוסף, שעליו הצביעה בפני השוטרים והוא שניסה להפריד בין הנאשם לבין אלי. אשר למעשיו של הנאשם בתחנת המשטרה, העדה השיבה בחקירה נגדית, כי אינה יכולה לסתור את הטענה שהנאשם צעק מכאבים, אך כשהתבקשה לומר מה היו הצעקות אמרה שהוא קילל את השוטרים במילים קשות.

8. משה חזי גבה את הודעת הנאשם מיום 15.7.14 וחקר את התיק. העד שכמעט ולא זכר את הדברים, לא ידע דבר על עיכובו של אדם נוסף ולא זכר מה מידת ידיעת השפה העברית של הנאשם. העד אישר שהעביר את חומרי החקירה למח"ש סמוך ליום 13.8.14, כפי שנכתב במזכר נ/1, ושלל את הטענה כי הכה את הנאשם בבטנו.

9. הודעתו של הנאשם במשטרה מיום 15.7.14 (ת/1) נגבתה בשפה העברית בשעה 23:53 של אותו היום. בתחילת ההודעה צוין כי מהנאשם נודף ריח חריף של אלכוהול. הנאשם הכחיש כי השתולל או תקף. לדבריו היה במרכז העיר עם חבר שלו קבדו וחיפש עבודה לשעות הבוקר, שכן בשעות הערב הוא עובד בניקיון בתחנה המרכזית. לדבריו באותו הערב שתה שתי בירות במסעדה של אתיופים שאינו יודע את שמה, ולא זכר מה עשה אחרי ששתה. הנאשם נשאל אם הוא שיכור והשיב תשובה לא ברורה בה אמר שהוא בא עם חבר שלו לא לעשות שטויות ולהתמסטל, ואז באמצע שהם מדברים הוא עף ואחרי זה התעורר וכי הוא חייב לשמור על עצמו. כשנשאל מה קרה באותו הלילה במרכז העיר אמר הנאשם כי הוא צחק אך הכחיש כי השתולל, הכחיש כי הרים בקבוק וזרק לעבר אזרחית ופגע בה ואמר שלא עשה כלום. הנאשם הכחיש כי תקף את השוטרים באגרופים ובעיטות ואמר שישמח לראות אם האירוע

מצולם.

10. מהנאשם נגבתה הודעה נוספת במח"ש ביום 12.4.16 (ת/3). הודעה זו נגבתה בסיוע מתורגמן לשפה האמהרית. בהודעה נאמר, כי ביום האירוע הוא יצא לבלות במסעדה ליד כיכר ציון, שבה כוס וודקה ועישן נרגילה. לידו היו 5-6 צעירים ואחת הבנות ביקשה ממנו לעשן נרגילה. הוא נתן לה לעשן שלוש פעמים ובפעם הרביעית לא הסכים. אחד הבחורים התעצבן בשל כך והפך עליו שולחן ושלושה בחורים אחרים תפסו אותו והתחילו להכות אותו. הוא עצמו לא עשה דבר. המשטרה הגיעה, לקחה אותו לצד והשוטרים הכו אותו למרות שאמר להם שהוא בנאדם של שלום ולא התנגד למעצר. השוטרים השכיבו אותו על הקרקע וריססו עליו גז מדמיע. הוא לא זוכר איך הגיע לתחנת המשטרה. לאחר כמה דקות התעורר מהטשטוש של הגז המדמיע ונלקח לחקירה במהלכה התעטש ועיניו דמעו. החוקר אמר לו לדבר יפה ונתן לו מכת אגרוף בבטנו, הוא נפל והחוקר המשיך לתת לו עוד מספר מכות שלאחריהן הוכנס לתא מעצר ולאחר מכן הובא לבית המשפט. הנאשם אמר כי נעצר על ידי שלושה שוטרים, וכשנשאל האם היה עם חברים במסעדה, אמר שהיה לבד. לדבריו הגיע להתלונן רק כעבור שנתיים מקרות האירוע מאחר ובזמן אמת לא ידע שניתן להתלונן על השוטרים. הנאשם לא זכר את שמות השוטרים והחוקר שחקר אותו, טען שבעקבות המכות היו לו כאבים בבטן ובפנים, לא נגרמו לו חבלות והוא לא קיבל טיפול רפואי. הנאשם נשאל מה לבשו השוטרים שהכו אותו והשיב שלבשו מדים כחולים.

11. הנאשם פתח את עדותו בבית המשפט בהסבר בנוגע לפער בין האמור בהודעתו במשטרה לבין האמור בהודעתו במח"ש. לדבריו, ההבדלים נבעו מהעובדה כי ההודעה במשטרה נגבתה בעברית אותה לא הבין היטב, בעוד שבמח"ש הודעתו נגבתה בעזרת אדם שתרגם אותה לשפה האמהרית.

לדבריו בעדותו במשפט, ביום האירוע הגיע עם חברו, קבדו למסעדה אתיופית, בהמשך הבהיר כי אינו חבר, אלא מכר שפגש בו במקרה. קבדו עזב והוא נשאר לבד ועבר לבית קפה אחר על מנת לעשן נרגילה. אחת המבקרות במקום ביקשה מהנאשם לעשן מהנרגילה שלו, הוא אפשר לה מספר פעמים ולאחר מכן סירב. אדם שהיה במקום ביקש ממנו לתת לאותה בחורה לעשן והוא סירב. אדם נוסף שהיה במקום תפס אותו בכתפו, הפך שולחן כבד וזרק אותו. הוא ניסה להשתחרר ואנשים קמו להפריד ביניהם, והוא לא זוכר אם אותם אנשים היו שוטרים, שכן הם הגיעו בתלבושת רגילה, והוא טעה לחשוב שמדובר במי שבא לסייע לאנשים שתקפו אותו. לאחר מכן הוזמנה משטרה ורק הוא נלקח מהמקום. הנאשם טען כי הוא רוסס בגז מדמיע. לאחר שהגיע לתחנת המשטרה הושב על ספסל עד שיתפכח וכאשר נכנס לחקירה דמע והתעטש אך החוקר זלזל בו ואמר לו שהוא לא דומע בגלל הגז. לדבריו החוקר נתן לו שתי מכות אגרוף בבטן במהלך החקירה, הוא נפל מהכיסא והחוקר הרים אותו מהחולצה וטלטל אותו, ובשל כך אינו זוכר כמעט דבר מהחקירה ומחמת הפחד השיב "כן כן כן" על כל השאלות שנשאל. הנאשם אמר שהחוקר שהכה אותו לא נמנה על עדי התביעה שהעידו בבית המשפט, והכחיש כי זרק בקבוק או כי מאן דהוא נפצע כתוצאה מכך. הנאשם אישר בחקירתו הנגדית כי שבה באותו הערב שני בקבוקי בירה וכוסית וודקה, אך טען כי לא היה "אדם מת". לדבריו, בשעות היום של אותו הערב הלך לחפש עבודה במשרדי כח אדם במרכז העיר, היה רעב ועל כן נכנס למסעדה אתיופית, ואת האלכוהול שבה לפני שחיפש עבודה. הנאשם הוסיף וכפר בכך שהכה שוטרים וכי התנגד למעצרו וטען כי תקף רק את מי שהרביצו לו קודם לכן, כדי לגונן על עצמו.

הערכת הראיות

12. לא מצאתי סיבה לפקפק בעדותו של לירון רובין. העד פתח את עדותו בדברים שאמר מיוזמתו לפיהם אינו זוכר את האירוע, ואולם כשהתבקש לתאר בצורה חופשית, תיאר אותו לפרטים. התיאור שמסר דומה בפרטיו לתיאור שמסר השוטר מאור סבג בעדותו, משתלב, ככלל, גם בעדות הגב' דינוביץ', ונראה מהימן, גם ללא חיזוקים אלה. לירון לא ידע כי הייתה נפגעת באירוע, אך לא מצאתי שיש בכך כדי לפגום במשקל עדותו. מעדותה של הגב' דינוביץ' עולה, כי מיד לאחר הפציעה היא נכנסה לתוך בית הקפה, בעוד שלירון עצמו תיאר כי היה עסוק במעצרו של הנאשם, ולאחר מכן הוביל אותו לתחנת המשטרה. מדובר באירוע הומה והעובדה שלא ידע כי המלצרית נפצעה לנוכח ההתרחשויות שתוארה היא מתקבלת על הדעת.

13. אני מקבלת גם את עדותו של השוטר מאור סבג שהייתה מהימנה וניתן לקבוע על פיה ממצאים. ניכר כי הוא זכר היטב את האירוע והעיד מתוך זכרונו ובעדותו לא התגלו סתירות או תמיהות כלשהן. העובדה שמאור לא זכר את המילים המדויקות שבהן הנאשם קילל אותו אינה פוגמת במשקל עדותו שכן זכר את טיבן של הקללות, וחיזוק לעניין זה עולה גם מתוך עדותה של הגב' דינוביץ' (עמ' 22 שורה 3).

העובדה כי לירון ומאור לא זכרו ששוטר נוסף ניגש לסייע להם בעת מעצרו של הנאשם אינה משמעותית, שכן כפי שעולה מתוך דו"ח הפעולה של זקי אילו, שאין מחלוקת על משקלו, הוא הגיע למקום רק לאחר שהנאשם כבר נאזק, ועל כן מעורבותו במעצרו של הנאשם הייתה שולית.

14. ניכר שהגב' דינוביץ' זכרה אף היא היטב את האירוע ותיארה אותו בצורה סדורה, בהירה ומפורטת. נטען בסיכומי ההגנה כי עדותה במשפט שונה מהדברים שאמרה בהודעתה במשטרה, דא עקא שהודעתה לא הוגשה והעדה אף לא נחקרה על פערים שכאלה, ומשכך, יש לדחות טענה זו. אף על פי שהעברית שבפי העדה אינה מושלמת, לא היה קושי להבינה. לא היה לה עניין כלשהו להפליל מישו, הגם שנפצעה, ובאין סתירה ממשית לדבריה, ולנוכח ההיגיון שעולה מתוך גרסתה לאירועים, והעובדה שעדותה עולה בקנה אחד עם יתר הראיות, יש לתת לעדותה משקל מלא.

15. השוטרים לירון ומאור טענו כי הנאשם השליך בקבוק זכוכית, בעוד שהגב' דינוביץ' תיארה כי השליך כוס בירה, ובמובן זה ישנה סתירה בין ראיות התביעה. יש לומר כי השוטרים עמדו במרחק ממקום האירוע, והשעה הייתה שעת לילה, בעוד שהגב' דינוביץ' עמדה בקרבת מקום. משכך, נראה כי בעניין זה יש לתת עדיפות לעדותה, ומכל מקום אין מדובר בפער משמעותי, שכן הכל מתארים חפץ מזכוכית שנזרק והתנפץ על הקיר. לא מן הנמנע כי השוטרים הסיקו שמדובר בבקבוק זכוכית, בשל כך שראו אותו מתנפץ לרסיסים, ולא העלו בדעתם את האפשרות שמדובר בכוס. מכל מקום, אין בפער זה כדי להטיל ספק בכך שהנאשם השליך חפץ מזכוכית אשר התנפץ ורסיס ממנו פגע במצחה של הגב' דינוביץ'.

16. הנאשם מבין עברית, ואולם שליטתו בשפה אינה טובה. עדותו נשמעה באמצעות מתורגמן, וראוי היה שגם הודעתו במשטרה הייתה נגבית באמצעות מתורגמן, ומכל מקום, בנסיבות שבהן נגבתה, ראוי היה שתתועד גם בתייעוד קולי. משכך אייחס משקל מועט בלבד לדברים שאמר הנאשם בחקירתו במשטרה, או לפער בינם לבין אמרותיו האחרות. עם זאת, וגם לאחר שנתתי את דעתי לעובדה כי הנאשם עלה לישראל רק לפני כשבע שנים, עובדה העשויה ליצור פערי מנטליות, וכן נתתי דעתי לקשיי השפה, שייתכן שהובילו לתשובות שנראו תמוהות, אין בידי לקבל את עדות

הנאשם.

טענת הנאשם בהודעתו במח"ש כי הוא לא עשה דבר אלא הוכה על ידי חבורת צעירים והשוטרים, אשר חילצו אותו מידיהם של אותה חבורה, הכו אותו וריססו עליו גז מדמיע ללא כל סיבה (ת/3 שורה 31) היא טענה קשה ולא סבירה, מה גם שהשוטרים לירון ומאור כלל לא נחקרו בחקירה נגדית על שימוש בגז מדמיע, ואף הנאשם עצמו התקשה להסביר בהודעתו במח"ש באיזה שלב רוסס בגז מדמיע (ת/3 שורה 27). טענתו לפיה הוכה גם במהלך חקירתו אך לא על ידי השוטר משה חזי, אף היא נשמעת תמוהה ולא הוצג לה כל ביסוס. טענה זו, לפיה הוכה הנאשם על ידי החוקר ועל כן השיב בחיוב לכל השאלות שנשאל בחקירה המשטרתית נסתרת בכך שהוא דווקא לא השיב בחיוב לכל השאלות שנשאל, אלא כפר בביצוע העבירות גם בעת מסירת הודעתו במשטרה.

טענתו של הנאשם בהודעתו במח"ש לפיה יצא לבלות במסעדה וישב בה לבדו עומדת בניגוד גמור לדבריו במשטרה לפיהם הגיע למרכז העיר כדי לחפש עבודה יחד עם חבר ששמו קבדו. על אף האמור לעיל, ואף אם הודעתו במשטרה נגבתה בעברית ללא סיוע מתורגמן, ואף אם היו קשיים בשפה, לא ניתן לתלות בכך את הסתירה, שכן אזכור שמו של החבר והעובדה שהנאשם הגיע לחפש עבודה הם דברים שהנאשם אמר מיזמתו בתשובה לשאלה, להבדיל מאי מתן תשובה לשאלה שעלולה לנבוע מחוסר הבנה.

יתרה מכך, נראה כי נושא התרגום לא היה זה שמנע מהנאשם לומר אמת. בהודעתו במח"ש שנגבתה ביום 12.4.16 נשאל האם הוגש נגדו כתב אישום והשיב בשלילה, הגם שבאותה עת ניהול ההליכים בתיק כבר היה בעיצומו וכבר ניתנה תשובת הנאשם לאישום במהלך דיון שהתקיים בנוכחותו.

טענת הנאשם כי השוטרים שהכו אותו בשטח לבשו מדים כחולים (ת/3 שורה 53) אינה מתיישבת עם צבע מדיהם של שוטרי היס"מ, וטענתו כי חשב שהאנשים שהיכו אותו הם אזרחים שצידדו באדם שעמו התקוטט, אינה עולה בקנה אחד עם טענתו בחקירה נגדית כי ידע שמדובר בשוטרים (עמ' 19 שורה 11).

לבסוף, טענת הנאשם כי חיפש עבודה בשעות היום של האירוע, וכי את האלכוהול שתה לפני שהחל לחפש עבודה (עמ' 18 שורה 21) אינה עולה בקנה אחד עם העובדה כי כאשר נעצר, כעבור שעות רבות מהשעה שבה, על פי טענתו שתה אלכוהול, עדיין היה תחת השפעה ממשית של אלכוהול, ואף אינה מתיישבת עם הדברים שאמר בהודעתו במח"ש, לפיהם בעת שעישן נרגילה בבית הקפה, גם שתה כוס וודקה (ת/3 שורה 2).

מתוך אמרתיו של הנאשם ועדותו בבית המשפט קשה לחלץ גרסה עקבית וסדורה שיש בה היגיון, ועל כן לא ניתן לקבל את עדותו.

17. מתוך מכלול הראיות שהוצגו והתקבלו ניתן לקבוע כי בשעות הלילה של יום 15.7.14 ישב הנאשם עם חברו במסבאה. מאבטח באותה מסבאה ביקש מהנאשם לקום מאחר ואינו לקוח. התפתחה תגרה בין המאבטח לנאשם, והתאספו אנשים רבים נוספים. במהלך התגרה הנאשם זרק לעבר קיר בית הקפה שבו עבדה הגב' דינוביץ' כוס בירה גדולה עשויה זכוכית אותה נטל מאחד השולחנות במסבאה. הכוס התנפצה לרסיסים ואחד מהם פגע במצחה של הגב' דינוביץ' ופצע אותה. השוטרים מאור סבג ולירון רובין הבחינו בזריקת הכוס, ניגשו אל הנאשם והזדהו כשוטרים, הנאשם קילל וצעק והם הודיעו לו על מעצרו וניסו לאזוק אותו. הנאשם השתולל, צעק, הכה את השניים באגרופים, ירק עליהם ובעט בהם. השוטר מאור הפיל את הנאשם לרצפה ושם עליו את ברכו כדי להשתלט עליו.

הנאשם נאזק ובשלב זה הגיע למקום השוטר זקי אילו שסייע לשניים להוביל את הנאשם לניידת שלקחה אותו אל תחנת המשטרה. במקום נכח גם חברו של הנאשם, בלאי קבדו, אשר לא היה מעורב בתגרה עם המאבטח אלא ניסה להפריד בינו לבין הנאשם. לאחר שהנאשם הובא לתחנת המשטרה הוא קילל את השוטרים. בזמן האירועים הנאשם היה תחת השפעה משמעותית של אלכוהול ששתה זמן קצר קודם לכן.

18. אני מתקשה לקבל את טענת ההגנה כי עולה ספק בדבר נסיבות השלכת הכוס על ידי הנאשם. תיאורה של הגב' דינביץ' בדבר נסיבות השלכת הכוס התקבל במלואו מפאת מהימנות עדותה. על מנת לנסות ולעורר ספק שמא הדברים היו אחרת, היה על הנאשם, לכל הפחות, לטעון זאת בעצמו, ברם על פי גרסתו של הנאשם הוא הוכה ולא זרק דבר. העובדה כי קבדו ואלי לא נחקרו בנוגע לאופן התרחשות האירוע, אין די בה כדי לעורר ספק זה, כפי שיפורט להלן.

טענות בדבר מחדלי חקירה

19. מאבטח המסבאה, אלי, ובלאי קבדו, חברו של הנאשם, לא נחקרו במשטרה וממילא אף לא הובאו לעדות על ידי המאשימה.

20. אשר לאלי, אף אם מוטב היה שתיגבה ממנו הודעה בנוגע למעורבותו בקטטה, אינני סבורה כי מדובר במחדל חקירה שיש בו כדי להוביל לזיכוי הנאשם, לנוכח העובדה כי נאספה תשתית ראיתית משמעותית ביותר שאפשרה לבית המשפט לקבוע את המסגרת העובדתית, ולנוכח גרסתו של הנאשם בנוגע לאירוע, לא ראיתי כי באי חקירתו של אלי קופחה הגנתו (ראו ע"פ 1977/05 דולה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 2.11.06]).

21. אשר לקבדו, התנהלות רשויות החקירה והתביעה מעלה תהיות לא מעטות. על פי דו"ח הפעולה של השוטר זקי אילו, אותו קבדו הובא לתחנת המשטרה, ומאז נעלמו עקבותיו, לא נגבתה ממנו הודעה, ואיש אינו זוכר כי אמנם נכח בתחנה, למעט השוטר אילו, אשר דו"ח הפעולה שערך, נשכח אף הוא ולא הוכנס מלכתחילה לתוך תיק החקירה. מצב שבו אדם מעוכב לחקירת משטרה על ידי שוטרים שכותבים את פרטיו, ולאחר מכן אין איש יודע מה עלה בגורלו, כיצד עזב את תחנת המשטרה ומדוע לא נגבתה הודעתו, הוא מצב לא תקין המלמד על מחדלים בהתנהלות המאשימה.

עם זאת, לא מצאתי כי למחדלים אלה, הן בהיבט של אי מסירת חומרי החקירה, הן בהיבט של הימנעות מחקירתו של קבדו והבאתו לעדות, יש כדי לפגוע בהגנת הנאשם ולהוביל לתוצאה של זיכוי או ביטול כתב האישום. ראשית, משום שעל פי גרסת הנאשם עצמו, אותו קבדו כלל לא נכח בשעת האירוע. הגם שטענה זו נדחתה, קיים קושי בכך שההגנה מבקשת להיבנות מטענות הסותרות זו את זו. שנית, בסופו של יום, חומרי החקירה החסרים הועברו לידי ההגנה, טרם שמיעת הראיות. בתום שמיעת העדים שהתייצבו לדיון ביום 26.3.17 אף נדחה המשך שמיעת הראיות, באופן שאפשר להגנה להיערך לפרשת הגנה לנוכח המידע הנוסף שהתקבל טרם פתיחת פרשת התביעה. אף על פי כן, בדיון הנדחה הדו"ח של השוטר זקי אילו הוגש בהסכמת ההגנה ואף לבקשתה. בנוסף, קבדו, לא הוזמן גם על ידי ההגנה לעדות, הגם שהנאשם יכול היה לזמנו שכן הוא מוכר לו מהיכרות קודמת. שלישית, על פי עדותה של הגב' דינביץ' שהתקבלה במלואה, חלקו של קבדו באירוע היה בניסיון להרגיע את הרוחות ולהפריד בין הנאשם לבין אלי והוא לא נטל חלק

בקטטה, אם כי היה עד לה. בנסיבות אלה, העובדה כי קבדו לא נחקר ולא הובא לעדות, הגם שנסיבות ההימנעות מחקירתו מעוררות אי נחת, לא היה בה כדי לפגוע בהגנתו של הנאשם באופן שמצדיק ביטול כתב האישום או זיכוי של הנאשם.

22. אשר לתקיפת השוטרים, כאמור לעיל, העדפתי את גרסת השוטרים בנוגע לתקיפתם על ידי הנאשם על פני גרסתו של הנאשם שנדחתה. אינני סבורה כי המזכר שערך השוטר משה חזי בנוגע להעברת חומרי החקירה למח"ש עוד בשלב החקירה (נ/1) הוא מזכר כוזב, וייתכן שהחומרים שנשלחו לא הגיעו ליעדם מסיבה אחרת שלא הובררה. מכל מקום, טענתו של הנאשם כי הותקף על ידי השוטרים, נדחתה על ידי לא מחמת השיהוי בהגשת התלונה, אלא לנוכח העובדה כי הוכח, מעבר לספק סביר, שהדברים לא אירעו כפי שתיאר אותם הנאשם.

טענת שכרות

23. אין חולק כי בשעת האירועים נשוא כתב האישום, היה הנאשם תחת השפעה חזקה של אלכוהול, ואולם על פי עדותו לא היה "אדם מת", בשל השתייה. אף הכמות שתיאר הנאשם ששתה- שני בקבוקי בירה וכוסית וודקה, אינה כזו, שעשויה לגרום לאדם מבוגר אובדן שליטה מוחלט. רמת האלכוהול בדמו של הנאשם לא נבדקה בסמוך לאירוע, ומתוך דברי השוטרים, וחרף דברי השוטר סבג (בעמ' 15 שורה 28) ודבריה של והמתלוננת, ואפילו מתוך דברי הנאשם עצמו, לא ניתן לקבוע, ולו ברמה של ספק סביר, כי הנאשם היה "**חסר יכולת של ממש, בשעת המעשה, להבין את אשר עשה או את הפסול שבמעשהו, או להימנע מעשיית המעשה**", כפי שדורש סעיף 34 לחוק העונשין (ראו גם ע"פ 2788/96 אבליים נ' מדינת ישראל (פ"ד נב(3) 183).

24. על אף האמור, ואף אם היה בידי ההגנה לעורר ספק כי הנאשם היה במצב של שכרות כהגדרתה בחוק, הרי שמדובר בשכרות שנגרמה מדעת, ובהתנהגותו הנשלטת של הנאשם, ומשכך חלות היו הוראות סעיף 34(ב) לחוק העונשין.

25. העבירות לפי סעיף 273 ו- 216(א)(1) לחוק העונשין בהן מואשם הן עבירות התנהגות שאינן טעונות הוכחת יסוד נפשי מעבר למחשבה פלילית, והעבירה לפי סעיף 341 לחוק היא עבירת תוצאה, אך היסוד הנפשי הנדרש בה הוא רשלנות, וממילא אינה טעונה הוכחת יסוד נפשי מעבר לאדישות. משכך, אף אם היה בידי הנאשם להביא ראיות מספיקות להתקיימותה של הגנת השכרות, לא היה בכך כדי לשנות את התוצאה בכל הנוגע להתקיימות יסודות העבירות שבהן הוא מואשם.

26. לנוכח האמור לעיל, משהוכחו מעבר לספק סביר העובדות המבססות את העבירות שמיוחסות לנאשם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.